

[Ministeren for kulturelle anliggender]

at fortælle, at jeg også svarede indledningsvis sammesteds:

»I Danmark har vi en lang tradition for, at foreningerne selv forvalter deres aktiviteter. Det synes jeg er udmærket, og jeg har fuld tillid til, at idrætslederne er sig deres ansvar bevidst.«

Det hører altså også med. Igen understreger jeg: det er et spørgsmål om, hvad man vælger at gøre ude omkring. Hvis idrætslederne ikke vil foretage sig noget i den sammenhæng, agter jeg da ikke at skride ind over for det, og jeg synes, det er kedeligt, at hr. Dræbye ligesom lader svæve i luften, at hvis der er et eller andet, der ikke passer ministeren, bliver ens tilskud strøget. Det er en usædvanlig primitiv opfattelse – undskyld udtrykket.

Dræbye (RV):

Hvis noget er primitivt, er det måske ministerens begrundelse for det, som blev citeret fra den 16. november, og som jeg ikke skal gentage, men som altså fortsatte sammesteds:

»Men det er helt klart, at en sådan tillid er baseret på, at man i foreningerne dyrker idræt og ikke politik, og at lederne drager omsorg for, at dette ikke er tilfældet.«

Men jeg kan altså forstå, at ministeren ikke mener, at man mister ministerens tillid, hvis man ikke drager omsorg for, at idrætsudøvere ikke udtrykker deres politiske opfattelse i forbindelse med deres idrætsvirksomhed. Altså: hvis en leder siger: det er helt o.k., at en idrætsudøver har et fredsmærke på under en kamp, så har man ikke mistet ministerens tillid. Det var dog en rar konstatering for de mange idrætsledere, som mener, det er helt i orden, at man har et fredsmærke også i den idrætstrøje, man bærer.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 258

5) Til *ministeren for kulturelle anliggender* af:

Holger K. Nielsen (SF):

»Hvilke garantier kan ministeren give for, at kulturpolitik ikke bliver en fast institution inden for EF efter EF-kulturministermødet i Athen?«

Skriftlig begrundelse

Den 28. november 1983 blev der for første gang afholdt et kulturministerrådsmøde i EF. Mødet havde desværre også deltagelse af Danmark, og at mødet havde direkte referencer til EF-samarbejdet, fremgik af, at også EF-Kommissionen deltog.

Inddragelse af kultursamarbejdet i EF var en vigtig del af Stuttgarterklæringen, og fra flommeeuropæisk side har dette i længere tid været et vigtigt krav.

Det er efter mødet fremgået, at det franske formandskab i næste halvår vil lægge vægt på, at det kulturelle EF-samarbejde videreudvikles, hvilket er overordentlig betænkeligt, også når det betænkes, at den danske regering hidtil har været modstander af kulturelt samarbejde i EF-regie.

Holger K. Nielsen (SF):

Kulturpolitik er et område, som flommeuropæerne i længere tid har ønsket at få ind i EF-samarbejdet. Det var en vigtig bestanddel af den såkaldte Genscher-Colombo-plan, som regeringen desværre underskrev i sommer.

Det er derfor beklageligt, at regeringen deltog i det EF-kulturministermøde, der fandt sted i Athen i sidste uge. Det bliver hævdet, at der blot var tale om et uformelt møde, men vi ved, at EF-Kommissionen deltog, og vi ved, at mødet vil blive brugt som et springbræt for en yderligere udvikling på dette område, hvilket også fremgik af kommentarer fra den græske kulturminister efter mødet i Athen. Det er derfor med en vis angst, at vi ser en udvikling i retning af, at EF skal beskæftige sig mere med kulturpolitik, og jeg vil gerne have en garanti for, at dette ikke vil ske.

Ministeren for kulturelle anliggender (Mimi Stilling Jakobsen):

Jeg tror, den bedste måde, jeg kan fritage hr. Holger K. Nielsen for denne angst på, er ved at repetere, hvad den danske holdning har været og stadig er, og hvad der er blevet givet udtryk for fra dansk side.

Hr. Holger K. Nielsen ved naturligvis ligesom alle andre, at Romtraktaten ikke vedrører kulturpolitik, men dens almindelige regler er anvendelige på nogle sider af kulturlivet, nemlig dem, der har med økonomiske og sociale forhold at gøre. Her har jeg bl.a. i